ECLI:LV:ZRT:2019:0510.C73283219.4.S

Lietas Nr. C73283219
Lietas arhīva Nr. C-2832-19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2019. gada 10. maijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Sallija Vikentjeva
ar tiesas sēžu sekretāri Ievu Kanopu,
piedaloties prasītājam /pers. A/ un atbildētājai /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 12. februārī Zemgales rajona tiesā saņemts /pers. A/ (turpmāk prasītājs) prasības pieteikums pret /pers. B/ (turpmāk atbildētāja) par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2018. gada 18. oktobrī Zemgales rajona tiesā šķirta prasītāja un atbildētājas laulība, vienlaikus no prasītāja par labu atbildētājai piedzīti uzturlīdzekļus 250 EUR mēnesī meitas /pers. C/ (turpmāk bērns) uzturam. Tiesas spriedumā ir norādīts, ka uzturlīdzekļu summa nevar būt mazāka kā 30 % no valstī noteiktās minimālās algas apmēra, taču atbildētājam tiek ieturēti 250 EUR.

Norādīts, ka prasītājs nav spējīgs šādu summu maksāt. Prasītāja ģimene saskaņā ar Aizkraukles novada pašvaldības 2018. gada 7. decembra lēmumu Nr. 412/795 atbilst trūcīgas ģimenes statusam. Prasītājs vēlas piedzīto uzturlīdzekļu apmēru samazināt tiesas ceļā, jo katram no vecākiem atbilstoši saviem līdzekļiem, ir jāpiedalās savu bērnu uzturā, taču uzturlīdzekļu summa nedrīkst būt mazāka par valstī noteikto minimumu. Prasītājs uzturlīdzekļus var maksāt 129 EUR apmērā katru mēnesi.

Prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu, lūdz samazināt piedzīto uzturlīdzekļu apmēru, kas piedzīti ar Zemgales rajona tiesas 2018. gada 18. oktobra spriedumu Nr. C73377318 par labu /pers. B/ meitas /pers. C/ uzturam no 250 EUR mēnesī uz 129 EUR mēnesī, kas ir 30 % no valstī noteiktās minimālās algas, spriedumā norādot, ka piedzenamā summa atbilstoši prasītāja vienlaikus ar valstī noteiktās minimālās algas apmēra palielināšanu; lūdz atbrīvot prasītāju no valsts nodevas nomaksas (*lietas 6.-7. lapa)*.

[2] Ar Zemgales rajona tiesas 2019. gada 13. februāra lēmumu prasītājs pilnīgi atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos. Lēmums stājies spēkā 2019. gada 4. martā (*lietas 4.-5. lapa)*.

[3] 2019. gada 15. februārī tiesā saņemts /pers. B/ paskaidrojums, kurā norādīts, ka atbildētāja prasību atzīst pilnībā, lūdz atbrīvot viņu no tiesas izdevumiem, jo viņai ar bērnu piešķirts maznodrošinātas ģimenes (personas) statuss *(lietas 16. lapa)*.

[4] 2019. gada 18. februārī tiesā saņemts /pers. B/ papildus paskaidrojums, kurā norādīts, ka atbildētāja prasību atzīst daļēji. Norādīts, ka atbildētāja saprot prasītāja problēmas, bet bērnam nav jācieš. Norādīts, ka atbildētāja ir otrās grupas invalīde, viņai ar bērnu piešķirts maznodrošinātas ģimenes (personas) statuss, atbildētāja viena audzina bērnu. Atbildētājai nav darba, līdz ar to minimāla summa bērna uzturam būs nepietiekoša. Atbildētāja nevar samazināt prasību līdz minimumam, jo bērna veselība prasa līdzekļus *(lietas 17. lapa)*.

[5] Tiesas sēdē prasītājs uzturēja prasību uz prasības pieteikumā minētajiem pamatiem. Papildus paskaidroja, ka prasītājs ģimenē ir vienīgais pelnītājs un apgādnieks, strādā par minimālo algu 430 EUR, kā pašnodarbinātais un Valsts ieņēmumu dienestam maksā nodokļus 15 % no 430 EUR. Ceļa izdevumiem uz darbu nepieciešami 100 EUR. Ir 2018. gada 18. oktobra spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu 250 EUR katru mēnesi /pers. C/ uzturam. Prasītājs piekrita šādai summai, lai bērnam būtu līdzekļi, bet domāja, ka valsts maksās šo naudu. Prasītāja materiālais stāvoklis vienmēr ir bijis slikts. Prasītājam ir veselības problēmas, jādzer asinsspiediena zāles, kas maksā 16 EUR. Prasītājam ir divi nepilngadīgi bērni, ir jāmaksā uzturlīdzekļi arī trīs pilngadīgajiem bērniem. Prasītājam ir daudz parādu. Prasītājs apstrīd atbildētājas iesniegto izdevumu pārskatu. Atzīst, ka bērnam ir nepieciešami papildus līdzekļi medikamentiem, taču šos izdevumus apmaksā sociālais dienests. Sociālais dienests gada laikā apmaksā 400 EUR. Kopējai aprēķina summai 692 EUR nepiekrīt, uzskata to par nesamērīgu. Norādīja, ka nekādu papildus ienākumu viņam nav, nekustamais īpašums nav, transportlīdzekļu nav, ir piešķirts trūcīgas personas statuss. Sociālais dienests apmaksā prasītājam zāles 400 EUR gadā, reizi trīs mēnešos apmaksā daļu komunālo pakalpojumu maksājumus.

Tiesas sēdē atbildētāja prasību neatzina. Paskaidroja, ka prasītājam palīdz sociālais dienests – viņš kā trūcīga persona saņem vairāk nekā atbildētāja ar maznodrošinātas personas statusu. Atbildētājai apmaksā daļu no zālēm, apmērām 200 EUR. Šobrīd atbildētāja ir bezdarbniece. Sociālā dienesta pabalsta apmēri nav tādi kā prasītājam, sociālais dienests apmaksā daļu izdevumus par dzīvokli, bet ne tādā apmērā, kā prasītājam. No 2018. gada 18. oktobra saņem uzturlīdzekļus virs 121 EUR no Uzturlīdzekļu garantiju fonda. Atbildētāja cēla prasību par uzturlīdzekļu piedziņu 280 EUR mēnesī, taču vēlāk samazināja uz 250 EUR, no šīs piedzītās summas tiek maksāti 121 EUR mēnesī. Meitai ir veselības problēmas, bieži sāp vēders, ir gastroenterologa uzskaitē, meitai tiek pirkti specializēti produkti. Atbildētāja paskaidroja, ka viņas ienākumi ir 121 EUR uzturlīdzekļi bērna uzturam no Uzturlīdzekļu garantiju fonda, invaliditātes pensija 260 EUR. Atbildētājai palīdz mamma. Citu bērnu atbildētājai nav. Atbildētāja saprot prasītāju, piekristu, ja tiktu maksāti vismaz 200 EUR. Atbildētāja lūdz atbrīvot viņu tiesas izdevu samaksas, ņemot vērā to, ka viņas ģimenei ir piešķirts

maznodrošinātas personas statuss.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus kopsakarā ar tiesas sēdē sniegtajiem pušu paskaidrojumiem, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10. panta pirmo daļu puses savas tiesības realizē sacīkstes formā. Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Atbilstoši Civilprocesa likuma 190. panta otrajai daļai, tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

[8] Ar Zemgales rajona tiesas 2018. gada 18. oktobra spriedumu Nr. C73377318 no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzīti uzturlīdzekļi 2009. gada 19. janvārī dzimušās meitas /pers. C/ uzturam 250 EUR mēnesī, sākot no 2018. gada 26. jūnija, bet ne mazāk kā 30 % no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai. Noteikts, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties *(lietas 8.-10. lapa).*

Lietā nav strīda par to, ka bērns turpina dzīvot kopā ar atbildētāju un atrodas viņas aprūpē.

[9] Civilprocesa likuma 203. panta ceturtā daļa nosaka, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti uzturlīdzekļi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Tiesa atzīst, ka spēkā stājies tiesas spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu, neierobežo tiesības tam vecākam, kurš maksā līdzekļus bērna uzturam, strīdus gadījumā, mainoties apstākļiem, vērsties tiesā ar prasību par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu, tāpēc prasītājs ir tiesīgs sniegt prasību tiesā par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

[9.1] Prasītājs iesniedzis prasību par tiesas piespriesto uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu, pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu, norādot, ka viņa ģimenei piešķirts trūcīgas ģimenes statuss un viņš nav spējīgs izpildīt tiesas spriedumu.

Judikatūrā ir norādīts, ka ar tiesas spriedumu noteikta uzturlīdzekļu apmēra grozīšanai, šajā gadījumā samazināšanai, ir nepieciešams konstatēt, ka ir notikušas to apstākļu izmaiņas, proti, ir mainījies uztura devēja mantiskais stāvoklis (*Augstākās tiesas Senāta 2010. gada 12. maija spriedumu lietā Nr. SKC-511/2010*).

Līdz ar to prasītājam jāiesniedz pierādījumi, ka ir mainījušies apstākļi attiecībā uz prasītāja mantisko stāvokli, kas atbilstoši Civillikuma 179. panta pirmajai daļai ir viens no kritērijiem nepilngadīgā bērna uzturam nepieciešamo līdzekļu apmēra noteikšanai. Vai arī mainījušās bērna vajadzības, kas atbilstoši Civillikuma 177. panta trešās daļas nosacījumiem ir kritērijs bērna uzturam nepieciešamo līdzekļu apmēra noteikšanai.

[9.2] Augstākās tiesas Senāta 2010. gada 12. maija spriedumā lietā Nr. SKC-511/2010 norādīts, ka Ministru kabineta noteikumos noteiktais minimālai slieksnis piedzenams, tikai tad, ja atbildētājam ir īpaši apstākļi, piemēram, darba nespēja vai invaliditāte, kad viņš objektīvi nevar sniegt līdzekļus vispār vai var tos sniegt nepietiekošā apmērā.

Prasītājs, kā uzturlīdzekļu maksātājs, lūdzis samazināt piedzīto uzturlīdzekļu apmēru no 250 EUR apmērā mēnesī līdz minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ko nosaka Ministru kabinets, t.i., 129 EUR apmērā.

[9.3] Kā pierādījumus par savu materiālo stāvokli prasītājs iesniedzis Aizkraukles novada pašvaldības Aizkraukles novada sociālā dienesta izziņu Par atbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam, no kuras izriet, ka prasītāja ģimenei no 2018. gada 1. decembra līdz 2019. gada 28. februārim piešķirts trūcīgas ģimenes (personas) statuss atbilstoši Ministru kabineta 2010. gada 30. marta noteikumiem Nr. 299 „Noteikumi par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par trūcīgu" *(lietas 11. lapa).*

No lietas materiālos esošās 2019. gada 23. janvāra līguma kopijas izriet, ka prasītājs kā pašnodarbinātā persona apņēmies veikt demontāžas darbus Igaunijā reģistrētā kompānijā /nosaukums/. Līguma 4.1. punktā noteikts, ka par līgumā paredzēto darbu izpildi pasūtītājs samaksā uzņēmējam 430 EUR (*lietas 12. lapa*).

Kā tiesas sēdē paskaidroja prasītājs un kā redzams no Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas 2019. gada 14. februārī sniegtās informācijas, prasītājam uzturlīdzekļu lietā Nr. 1-1/19589 par uzturlīdzekļu izmaksu iesniedzējai /pers. I/ bērnu /pers. J/ un /pers. K/ uzturam izveidojies parāds 16334,41 EUR apmērā. Uzturlīdzekļu lietā Nr. 1-1/33370 par uzturlīdzekļu izmaksu /pers. B/ bērna /pers. C/ uzturam izveidojies parāds 7838,87 EUR. Ar fonda administrācijas 2018. gada 25. oktobra lēmumu Nr. 1-8/33370-14799 uzturlīdzekļu izmaksa izbeigta no 2018. gada 18. oktobra. Uzturlīdzekļu lietā Nr.1-1/65049 par uzturlīdzekļu izmaksu iesniedzējai /pers. K/ viņas uzturam izveidojies parāds 1071,52 EUR. Uzturlīdzekļu lietā Nr. 1-1/76018 par uzturlīdzekļu izmaksu iesniedzējai /pers. B/ bērna /pers. C/ uzturam izveidojies parāds 292,48 EUR.

[9.4] Attiecībā uz atbildētājas materiālo stāvokli noskaidrots, ka viņa ir bezdarbniece, otrās grupas invalīde, saņem invaliditātes pensiju 260 EUR apmērā.

Tiesas sēdē atbildētāja iesniedza Aizkraukles novada pašvaldības Aizkraukles novada sociālā dienesta izziņu Par atbilstību maznodrošinātas ģimenes (personas) statusam no kuras izriet, ka atbildētājas ģimenei no 2018. gada 1. novembra līdz 2019. gada 30. aprīlim piešķirts trūcīgas ģimenes (personas) statuss atbilstoši Ministru kabineta 2010. gada 30. marta noteikumiem Nr. 299 „Noteikumi par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par trūcīgu" *(lietas 26. lapa).*

Atbildētāja tiesas sēdē iesniedza arī bērna uzturēšanai nepieciešamo izdevumu aprēķinu, no kura izriet, ka kopējā izdevumu summa mēnesī ir 692 EUR. Atbildētāja paskaidroja, ka meitas uzturam ir nepieciešama specializēta pārtika, jo meitai ir veselības problēmas.

Tiesai nav pamata apšaubīt izdevumu apmēru, kas nepieciešami pārtikai, mājoklim, apģērbam, apaviem, higiēnas precēm, skolas precēm, kultūras un sporta pasākumiem, medicīnas un citiem neparedzētiem izdevumiem, nepieciešamību un esamību. Tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta pirmās daļas nosacījumiem atzīst šos faktus par vispārzināmiem, kas nav jāpierāda. Taču tiesa atzīst, ka šo izdevumu apmērs samērojams ar bērna vecāku reālajām iespējām.

[10] Saskaņā ar Civillikuma 177. panta pirmo, otro, trešo un ceturto daļu līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Civillikuma 179. panta pirmā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa.

Likums uztura došanas pienākumu saista ar trīs kritērijiem: vecāku mantas stāvokli, vecāku spēju uzturēt bērnu un laiku, kad bērns pats var sevi apgādāt.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 5. panta sestajai daļai, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Judikatūrā pausts viedoklis, ka, izskatot lietu par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam, tiesai jāņem vērā gan normatīvo regulējumu bērnu tiesību aizsardzības jomā, gan arī tiesu praksē nostiprinājušos atziņu, ka uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērnu nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014. gada 30. septembra spriedumu lietā Nr. SKC-2407/2014*).

Atbilstoši Civillikuma 179. panta pirmajai daļai vecāku pienākums sniegt bērnam uzturlīdzekļus tiek saistīts ne tikai ar viņu mantisko stāvokli, bet arī ar viņu spējām. Proti, jāvērtē vecāka faktiskā iespēja nopelnīt jeb darbaspējas, kas ietver sevī konkrētās personas vecumu, izglītību, darba pieredzi, veselības stāvokli un citus personību raksturojošus faktus (*Tiesu prakses apkopojums strīdu izskatīšanā par aizgādības (kopīgas, atsevišķas, ikdienas) un saskarsmes tiesībām un uzturlīdzekļiem bērnam, Augstākā tiesa, 2012. gads*).

Tiesa atzīst, ka prasītāja mantiskais stāvoklis kopš 2018. gada 18. oktobra ir pasliktinājies, no 2018. gada 1. decembra prasītājam piešķirts trūcīgas personas statuss, prasītāja apgādībā ir vēl viens nepilngadīgs bērns, bez pušu kopīgā bērna, kā arī prasītājam ir jāsedz uzturlīdzekļu parāds Uzturlīdzekļu garantiju fondam. Līdz ar to tiesa atzīst, ka samazināms no prasītāja piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs no 250 EUR apmērā mēnesī līdz 129 EUR apmērā mēnesī.

Ņemot vērā, ka Ministru kabineta noteiktā minimālā mēneša darba alga var mainīties un ņemot vērā to, ka uzturlīdzekļu piedziņai ir ilgstošs raksturs, tiesa uzskata, ka nepilngadīgā bērna interesēs ir spriedumā noteikt, ka uzturlīdzekļu summa nevar būt mazāka par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru atbilstoši bērna vecumam.

Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumi Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", noteic, ka katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam minimālos uzturlīdzekļus no viņa piedzimšanas līdz septiņiem gadiem – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas un no septiņiem gadiem līdz 18 gadiem - 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumiem Nr. 656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanas kārtību" minimālā mēneša darba alga no 2018. gada 1. janvāra ir 430 EUR. Tādējādi no 2018. gada 1. janvāra valstī noteiktais minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam no septiņu gadu vecuma ir 129 EUR.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītāja prasība par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu ir apmierināma, piedzenot no prasītāja atbildētājas labā uzturlīdzekļus nepilngadīgās meitas /pers. C/ uzturam 129 EUR apmērā mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās dienu un līdz bērna pilngadības sasniegšanai, kā arī pēc izpildes atsaucama uzturlīdzekļu piedziņa saskaņā ar Zemgales rajona tiesas 2018. gada 18. oktobra spriedumu civillietā Nr. C73377318.

[11] Tiesa atzīst, ka ņemot vērā bērna intereses, piedzīto uzturlīdzekļu apmērs ir jāsamazina no dienas, kad stāsies spēkā Zemgales rajona tiesas 2019. gada 10. maija spriedums šajā civillietā.

Šāda atziņa izriet no judikatūras, jo Augstākās tiesas Senāta 2011. gada 7. septembra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr. SKC-1131 norādīts, ka līdz sprieduma par uzturlīdzekļu samazināšanu spēkā stāšanās dienai prasītāja pienākumus noteica spēkā esošs tiesas spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu, kas pieņemts bērna interesēs, tāpēc nav pamata uzskatīt, ka prasītāja tiesības vai intereses būtu aizskartas un to nodrošināšanai būtu nepieciešams noteikt uzturlīdzekļu apmēra samazinājumu ar prasības pieteikuma iesniegšanas dienu.

[12] Civilprocesa likuma 43. panta ceturtā daļa nosaka, ka tiesnesis ievērojot fiziskas personas mantisko stāvokli, pilnībā vai daļēji atbrīvo to no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Ar Zemgales rajona tiesas 2019. gada 13. februāra lēmumu prasītājs atbrīvots no tiesas izdevumiem šajā lietā. Arī atbildētāja tiesas sēdē lūdza viņu atbrīvot no tiesas izdevumiem, jo viņa ir bezdarbniece, viņai piešķirts maznodrošinātas personas statuss.

Ņemot vērā norādīto, tiesa atzīst, ka arī atbildētāja ir atbrīvojama no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, līdz ar to tiesas izdevumus šajā lietā uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties Civilprocesa likuma 8., 43., 97., 193., 194. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Samazināt ar Zemgales rajona tiesas 2018. gada 18. oktobra spriedumu civillietā Nr. C73377318 no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, piespriesto uzturlīdzekļu apmēru bērna /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 129 EUR (viens simts divdesmit deviņi *euro*) mēnesī, bet ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot ar sprieduma spēkā stāšanos dienu līdz bērna pilngadības sasniegšanai.

Noteikt, ka Zemgales rajona tiesas 2018. gada 18. oktobra spriedumu civillietā Nr. C73377318 daļā par uzturlīdzekļu piedziņu un uz tā pamata izdoto izpildu rakstu jāpilda līdz laikam, kad stāsies spēkā Zemgales rajona tiesas 2019. gada 10. maija spriedums civillietā Nr. C73283219.

Atbrīvot /pers. A/, personas kods /personas kods/, no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas sastādīšanas dienas – 2019. gada 10. maija Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese S.Vikentjeva